

holdet i statsanerkendte Sanatorier betales af Staten. I § 6 tales der nemlig ganske i Almindelighed om saadanne Personer, der ere Medlemmer af eller kunne være Medlemmer af anerkendte Sygekasser, eller som ere saaledes stillede, at deres eller deres Forsørgeres økonomiske Forhold i væsentlig Grad vilde forringes, dersom de af egne Midler skulde afholde Udgifterne til Behandling og Ophold paa de i §§ 2 og 4 nævnte Anstalter. Vi anvende ganske det samme Udtryk, kun med den Forskel, at vi i Stedet for de sidste Ord her sige: „paa Anstalter, som kræve højere Betaling end den i § 3 fastsatte“. Det er disse Folk, hvem de statsanerkendte Anstalter ere bestemte for. De, for hvem de dyrere Anstalter staa aabne, kunne vel ogsaa blive optagne i de statsanerkendte Anstalter, men først efter at der er skaffet Plads til dem, for hvem disse Anstalter særlig ere bestemte. Der er altsaa kun sikret forlods Adgang for dem, der ikke ere i Stand til at betale paa de dyrere Anstalter, hvorimod der intet er til Hinder for, at ogsaa andre faa Adgang, hvis der er Plads.

Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, vedrørende det indbyrdes Forhold mellem de to Klasser, som falde indenfor Grænserne af dem, der have forlods Adgang til Anstalterne, altsaa paa den ene Side dem, der ere saa daarligt stillede, at de slet ikke kunne betale for Behandling og Ophold, og paa den anden Side dem, der nok kunne udrede en moderat Betaling, men ikke den højere Betaling, der kræves paa de dyrere Anstalter, da har man søgt at give en Regel derom i andet Stykke af Ændringsforslaget. Denne Regel gaar ud paa, at Valget mellem flere Patienter, der have forlods Adgang til de statsanerkendte Anstalter, ikke skal bestemmes ved en Sammenligning af deres økonomiske Forhold, hvilket baade vilde være vanskeligt og unaturligt og heller ikke efter det Synspunkt, som jeg ved 2den Behandling fremdrog, maaske noget stærkere end berettiget, det vil sige efter den Følgeorden, i hvilken de ere opførte paa Ekspektancelisterne. Dette vilde nemlig ogsaa være unaturligt og uberettiget. Valget skal derimod ske efter de Hensyn, som bestemme Valget mellem økonomisk bedrestillede, altsaa væsentlig i Henhold til de samme Principper, som, efter hvad den ærede Ordfører forrige Gang bemærkede, for Tiden følges ved Nationalforeningens Sanatorier. Meningen er altsaa, at man skal kunne foretrække den ene for den anden, naar hans Sygdom kræver det. Man skal derimod ikke træffe

Valget mellem Lidelsesfæller efter uvedkommende Hensyn, være sig nu en Sammenligning mellem deres økonomiske Forhold eller den Tilfældighed, hvem der først er opført paa en Ekspektanceliste, Valget skal ske efter de reelle Hensyn, som Sygehuse allerede nu tage. Dette forekommer mig at være en saa naturlig og retfærdig Ordning, at jeg vanskelig kan tænke mig, at nogen skulde have noget væsentligt at indvende derimod. Det er ud fra de af mig her anførte Betragtninger, at jeg meget vil anbefale Ændringsforslaget, idet jeg haaber, at det maa fyldestgøre den Betingelse, som Justitsministeren stillede for sin Tilslutning til Forslaget.

Ordføreren (Tolderlund): Ved anden Behandling indstillede jeg som Ordfører for et Flertal Lovforslaget til uforandret Vedtagelse, idet Flertallet ikke kunde tiltræde de af de to Mindretal stillede Ændringsforslag. Hvis det her omhandlede Ændringsforslag den Gang havde foreligget, vilde min Stilling have været en anden, idet jeg erkender, at dette Ændringsforslag i forskellige Henseender har en ret væsentlig Betydning. For det første gives der, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne udtalte, i det en Regel om, hvem der skal nyde godt eller forlods skal nyde godt af de Anstalter, hvortil Staten yder saa betydelige Bidrag. For det andet har man søgt at træffe Foranstaltninger imod, at de mere velstillede i Samfundet skulle kunne blive i Stand til at optage de Pladser, som bør være forbeholdte de mindre bemidlede. Jeg kan saaledes — aldeles personligt — i Dag tiltræde Ændringen og vil anbefale at vedtage den som en Forbedring, der efter min Mening har ret stor Betydning for Loven. Man opnaar derved en Regel, med Hensyn til hvem der kan komme ind paa Anstalterne, og man giver saadanne Folk, som ikke ere i Stand til at betale paa de dyrere Hospitaler, Adgang til mod selv at betale at komme ind paa de Anstalter, som kun kræve en modereret Betaling. Jeg tillader mig derfor at anbefale Forslaget. Jeg erklærer selv at ville stemme for det og tilraader saa mange som muligt at gøre det samme.

Berthelsen: Det foreliggende Ændringsforslag gaar jo, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Goos) sagde, ud paa det samme som det, der var stillet til 2den Behandling under Nr. 3 til § 8. Jeg maa ligesom ved 2den Behandling fraaade at stemme for det, idet jeg finder,